

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันภาษาอังกฤษได้เข้ามามีบทบาทที่สำคัญในประเทศไทยเป็นอย่างมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านการศึกษา ซึ่งจะเห็นได้จากการเปิดการศึกษาหลักสูตร English Program, Mini English Program หรือ Bilingual ในโรงเรียนต่างๆ ซึ่งส่วนใหญ่จะเน้นเรียนหลักสูตรดังกล่าวตั้งแต่ระดับอนุบาล ไปจนถึงระดับอุดมศึกษา และการที่สถาบันการศึกษาจะเปิดหลักสูตรเหล่านี้ได้นั้น ปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งคือครูผู้สอนภาษา ซึ่งโรงเรียนส่วนใหญ่จะจ้างครูชาวต่างประเทศมาสอนทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนภาษาต่างประเทศกับเจ้าของภาษาโดยตรงอันจะส่งผลให้การเรียนการสอนในหลักสูตรดังกล่าวมีประสิทธิภาพมากที่สุด

สมศักดิ์ ปริศนานันทกุล (2543 : 12) ได้กล่าวถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษในอนาคตว่า ประเทศไทยจะต้องเปิดตลาดการค้าเสรีตามเงื่อนไขขององค์การการค้าโลก (World Trade Organization) และเมื่อถึงเวลานั้น ผู้บริหารระดับสูงจะเป็นคนต่างประเทศ ฉะนั้นหากไม่เตรียมความพร้อมให้เด็กไทยในเรื่องการสื่อสารภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะภาษาอังกฤษ จะทำให้เกิดปัญหาในด้านการสื่อสารและการว่างงานมากขึ้น และมานิตย์ ป้อมสุข อดีตผู้อำนวยการสามัญศึกษาจังหวัดปทุมธานี (ว่าที่ร .ต. มานิตย์ ป้อมสุข, 2548 : 5) กล่าวว่า โรงเรียนใดสามารถจ้างครูชาวต่างประเทศมาช่วยสอนเป็นระยะๆ ก็ควรทำ จะเพิ่มพูนความรู้ความสามารถให้นักเรียนได้มากขึ้น ครูจากประเทศใดก็ได้ที่พูดภาษาอังกฤษได้ดี ยิ่งจากหลากหลายประเทศยิ่งดี เป็นการสร้างประสบการณ์จริงให้นักเรียนเพราะต่อไปนักเรียนจะต้องพบกับชาวต่างประเทศที่พูดภาษาอังกฤษจากทุกมุมโลก ดังนั้นในปัจจุบันจึงมีโรงเรียนหลายแห่งเปิดการเรียนการสอนหลักสูตร English Program โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการสอนในรายวิชาที่ไม่ใช่ภาษาไทยและสังคมศึกษา โดยจ้างอาจารย์ชาวต่างประเทศมาทำการสอน และมีตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาลจนถึงระดับชั้นมัธยมศึกษา โดยเน้นเรื่องการสอนเพื่อการสื่อสาร

การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีความหวังว่าเมื่อผู้เรียนเรียนภาษาต่างประเทศอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษา ผู้เรียนจะมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆแสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพและศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลกและสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ (กรมวิชาการ, 2546 : 2) และแนวคิดของจาโคโบ วิทส์ (Jacobovits, 1971 : 104 - 115) ที่กล่าวว่าความสำเร็จในการเรียนของนักเรียนไม่ได้ขึ้นอยู่กับสติปัญญาเพียงอย่างเดียว แต่ยังมีความพึงพอใจ ความสนใจและความต้องการของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ สตีเวนส์ (Stevens, 1987 : 21 - 28) ที่กล่าวว่านักเรียนที่ประสบความสำเร็จในการเรียนจะต้องมีความพึงพอใจและเต็มใจที่จะเรียน ดังนั้นนอกจาก

ผู้สอนจะมีการจัดการในด้านการจัดการเรียนการสอนที่ดีแล้ว ผู้สอนยังต้องปลูกฝังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้วย

การเรียนภาษาต่างประเทศแตกต่างจากการเรียนสาระการเรียนรู้อื่น เนื่องจากผู้เรียนไม่ได้เรียนเพื่อความรู้ทางภาษาเท่านั้น แต่เรียนเพื่อให้สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในชีวิตประจำวันและการทำงาน การที่จะให้ผู้เรียนมีความสามารถตามที่คาดหวังดังกล่าว หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดองค์ความรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ รวมถึงคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียนตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นสาระการเรียนรู้ที่นักเรียนต้องเรียน โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะในการสื่อสารเพื่อใช้ในการดำเนินชีวิต ทนต่อการเปลี่ยนแปลง พร้อมรับข้อมูลข่าวสารและสื่อสารข้ามวัฒนธรรมได้ การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศมีความคาดหวังว่าเมื่อผู้เรียนเรียนภาษาต่างประเทศอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาจนถึงระดับชั้นมัธยมศึกษา ผู้เรียนจะมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไปสู่สังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ (กรมวิชาการ, 2544 : 2)

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาแผนกประถมได้จัดการเรียนการสอนหลักสูตร Mini English Program และหลักสูตรปกติ โดยมีอาจารย์ชาวต่างประเทศและอาจารย์ไทยมาจัดการเรียนการสอน ปัญหาที่พบคือ นักเรียน บางส่วนไม่ให้ความสนใจในการเรียนเท่าที่ควร และบางครั้งก็ไม่อยากเรียนภาษาอังกฤษโดยเฉพาะเรียนกับอาจารย์ชาวต่างประเทศ ซึ่งโดยแท้จริงแล้วนักเรียนน่าจะมีความสุขและอยากเรียนกับอาจารย์ชาวต่างประเทศ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเจตคติและความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษกับอาจารย์ชาวต่างประเทศของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้เพื่อนำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนและการปฏิบัติงานของครูผู้สอน ตลอดจนเป็นแนวทางในการจ้างอาจารย์ชาวต่างประเทศที่มีความรู้ความสามารถและคุณสมบัติที่เหมาะสมในการปฏิบัติงานสอนมากที่สุด ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนเกิดเจตคติและความพึงพอใจที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากที่สุด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาเจตคติและความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษกับอาจารย์ชาวต่างประเทศของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษา
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติและความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษกับอาจารย์ชาวต่างประเทศของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศและระดับการศึกษา

สมมติฐานการวิจัย

1. เจตคติที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษกับอาจารย์ชาวต่างประเทศของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏ 5 แห่งในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศและระดับการศึกษา มีความแตกต่างกัน

2. ความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษกับอาจารย์ชาวต่างประเทศของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏ 5 แห่งในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศและระดับการศึกษา มีความแตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 5 แห่ง ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ โรงเรียนมัธยมสาธิตวัดพระศรีมหาธาตุ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร โรงเรียนสาธิตละอออุทิศ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต โรงเรียนประถมสาธิตและโรงเรียนมัธยมสาธิต มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา และโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำนวนทั้งสิ้น 3,485 คน เป็นนักเรียนในระดับประถมศึกษาจำนวน 1,330 คน และระดับมัธยมศึกษาจำนวน 2,155 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 5 แห่ง ในเขตกรุงเทพมหานคร กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากการคำนวณของสูตร Taro Yamane ได้กลุ่มตัวอย่างระดับประถมศึกษาจำนวน 308 คน และกลุ่มตัวอย่างระดับมัธยมศึกษา จำนวน 337 คน

3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

1. เพศ
 - 1.1 ชาย
 - 1.2 หญิง
2. ระดับการศึกษา
 - 2.1 ประถมศึกษา
 - 2.2 มัธยมศึกษา

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ เจตคติและความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษกับอาจารย์ชาวต่างประเทศ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. เจตคติ หมายถึง ความคิด ความเชื่อหรือความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษกับอาจารย์ชาวต่างประเทศ ในทิศทางใดทิศทางหนึ่งทั้งทางบวกและทางลบ
2. ความพึงพอใจ หมายถึง สภาพของอารมณ์หรือความรู้สึกในทางบวกที่มีต่อ การเรียนวิชาภาษาอังกฤษกับอาจารย์ชาวต่างประเทศ รวมไปถึงความพึงพอใจในคุณลักษณะทางด้านการจัดการเรียนการสอนและด้านบุคลิกภาพของอาจารย์ชาวต่างประเทศด้วย
3. อาจารย์ชาวต่างประเทศ หมายถึง อาจารย์ที่ไม่ใช่อาจารย์ชาวไทยและสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร
4. นักเรียน หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร
5. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร หมายถึง โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 5 แห่ง คือ โรงเรียนมัธยมสาธิตวัดพระศรีมหาธาตุ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร โรงเรียนสาธิตละอออุทิศ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต โรงเรียนประถมสาธิตและโรงเรียนมัธยมสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา และโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นำผลที่ได้จากการวิจัยไปเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนและการปฏิบัติงานของอาจารย์ชาวต่างประเทศให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพื่อให้นักเรียนเกิดเจตคติและความพึงพอใจที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากที่สุด
2. นำผลที่ได้จากการวิจัยไปเป็นแนวทางในการจ้างอาจารย์ชาวต่างประเทศที่มีความรู้ความสามารถและคุณสมบัติที่เหมาะสมในการปฏิบัติงานสอน ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนเกิดเจตคติและความพึงพอใจมากที่สุด
3. เผยแพร่ข้อมูลที่ได้จากผลการวิจัยให้แก่โรงเรียนที่สอนภาษาอังกฤษโดยอาจารย์ชาวต่างประเทศ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนและการปฏิบัติงานของอาจารย์ชาวต่างประเทศในโรงเรียนเหล่านั้นให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น